

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 94 stemmer mod 22; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes med 94 stemmer mod 15; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5

forkastedes med 94 stemmer mod 11; 13 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6

forkastedes med 95 stemmer mod 9; 17 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7

forkastedes med 95 stemmer mod 18; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 8

vedtoges med 102 stemmer mod 11; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 9 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 5 og 6.

Ændringsforslag nr. 10

vedtoges med 95 stemmer mod 18; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 11

forkastedes med 95 stemmer mod 20; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslagets tekst, således ændret, og dets overgang til tredje behandling. vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i byggestøttelovgivningen (vedrørende hovedstadsområdet).

Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5697; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3096).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingyard Dahl: I det af den højtærede indenrigs- og boligminister fremsatte lovforslag om ændringer i byggestøttelovgivningen for hovedstadsområdets vedkommende er der tre problemer, som søges løst. Hovedstadsområdet kan, som det hedder i bemærkningerne, udvides til mere fjerntliggende hovedstadskommuner, og en sådan bestemmelse må vi anse for at være rimelig og nødvendig af hensyn til den udvikling, hele hovedstadsområdet gennemgår.

Ministeren peger i bemærkningerne på, at de byplanmæssige og trafikale spørgsmål er løst eller søges løst ved ministeriets foranstaltninger. Det fremtræder tydeligere og tydeligere, at hovedstadsområdet mangler en lovfæstet institution for samarbejdet mellem København og hovedstadsområdets kommuner såvel som mellem disse kommuner indbyrdes. Vi må også have i erindring, at de problemer, der gælder for disse områder, enten er eller hurtigt kan blive aktuelle for andre storbyers vedkommende. Den udvikling, der hidtil har fundet sted, og som ministeren gennem det foreliggende lovforslag søger videreført, synes fuldkommen at ville tilslidesætte kommunernes selvstyre på betydelige og afgørende områder. Det er rimeligt, at man søger frem til den løsning, alle ønsker, under en eller anden form, nemlig ved at få etableret et hovedstadsråd.

Med hensyn til de sociale opgaver, som søges løst gennem de foreslåede bestemmelser om garantiforpligtelserne vedrørende det statsstøttede boligbyggeri og tilskud til nedsættelse af lejen for børnerige familier, skal der efter lovforslaget ske en fordeling i henhold til kommunernes indbyggerantal. Selvom det må indrømmes, at indbyggerantallet antagelig er det rigtige udgangspunkt, må vort parti dog tilføje, at der skal tages hensyn til den gennemsnitlige skattepligtige indtægt. Det kan nemlig ikke være rimeligt, at kommuner, hvis befolkning udmærker sig ved særlig højt økonomisk niveau, skal nøjes med at betale samme beløb pr. indbygger som de kommuner, hvis borgere har den almindelige skattepligtige indtægt, set i forhold til hele befolkningssmassen i Danmark.

Hertil kommer, at man muligvis på en eller anden måde må finde frem til en kombination af fortid og fremtid, således forstået, at de kommuner, der i den udstrækning, det har været muligt, har medvirket til at løse boligproblemet i hele hovedstadsområdet, nu ikke bør stilles lige med dem, der ikke har medvirket hertil på trods